

ZENTA és VIDÉKE

HELYI ÉS VIDÉKI KÖZRDEKŰ HETI KÖZLÖNY.

Szerkesztő helyiség:
Kigyó utca, 262 szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők
Kéziratok nem adtnak vissza.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:
Egész évre 4 frt — Félévre 2 frt — Negyedévre 1 frt
Egyes szám ára 10 kr
Hirdetési díjak: Egész oldal 20 frt — Féloldal 10 frt
50 kr — Negyed oldal 5 frt 50 kr
Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr.

Kiadói hivatal:
Schvarcz Sándor könyvkereskedése, hova a előfizetések és hirdetések intézendők és ezek díjai fizetendők
NYILTÉR PETIT SORA 15 KRAJZÁR.

Zenta, 1890. február 7.

A virilisták.

Néhány hó óta, minden elégedetlen független párti* és minden tevékenységre vágyó „mérsékelt párti“ ember, hegyen-völgyön folyton a virilista városi képviselőket rántja elő és ezek vezetőit a működés terére buzdítja, néha helyes, máskor kevésbé értelmes indokolással. És ez nemcsak szóval történik, hanem írásban is, amennyiben e becses lap, hova e sorokat írom, szellőztette ez eszmét, mely eszme ellen egy másik helyi hírlap nemkészt mérges megjegyzéseket fűzni. — Ámbár ugyanezen ujság egy másik, utóbbi számában már édesgette a virilista képviselőket, mondván: lépjenek a „függetlenségi kör“-be s működjenek közös erővel.

A pártalakulási kombinációk alkalmából szerepeltettek, egymás után megnevezve Kozics és Mikosevits. — Biztosan mondhatjuk, hogy M. urat sem pártja, mely még ma is számottevő, sem bárki más, jogosulatlan pénzszerzéssel soha nem vádolta, csupán egyik helyi lap gyanúsította; de midőn a hírhedt zentai sajtópörben nemcsak bizonyítékot, de még megközelítőleg igazolható kétséget sem mertek a vádaskodók felhozni, annál kevésbé bizonyítani, (holott erre, mint tudjuk, M. ur a sajtóper alkalmával határozottan felhívta támadóit)

TÁRCZA.

Regék a drágakövekről.*

Írta: KARLOVSZKY M. IDA.

Egy régi hagyomány azt tartja: hogy mint minden hónapnak meg van a maga csillagjegye, — megvan bizonyos ékköve is. A csillagoknak van saját jelentőségük; az ékkövek szintén eszméket és érzeményeket jelképeznek. A csillagok eredetét senkisé ismeri, de az ékkövekről felmaradt regék elég érdekesek arra, hogy elmeséljem és egyszerűen megmondjam jelentőségüket. A régiek ezt tartották, hogy ki szerencsés akar lenni egész életében, viselje magán mindig annak a hónapnak ékkövét, a melyben született.

Igy: a január hónap ékköve — a gránát. Lúséget és állhatatosságot jelent. Februáré az metiszt, a mely az őszinteséget jelképezi. Márcziusé a rubint, mely bátorságot és léleklenléletet fejez ki. Áprilé a gyémánt. Ez a tiv ártatlanságot képezi. Májusé a smaragd, s boldog szerelmet biztosít. Juniúsé a zafir, mely egészséges és hosszú életet biztosít. Juliúsé a carneol, ez lelki békét jósol. Augusziusé az ony, az elmúlt boldogságnak az észve. Októberé az opál, melynek jelentősége remény. Novemberé a topár, és forró szerelmet jelent. Deczemberé a türkiz, a mely ékért és szerencsét jósol annak, a ki t. i. — zik benne . . . . .

* Mutatvány szerzőnek hasonezímű művéből.

— azóta a jelzett ujság is csak kaput alatt mutatta a fügét s tényeket felhozni nem tudott mai napig sem. Egyedüli veszszőparipájuk a „klinker“ volt, melyhez M. urnak épen anyyi köze volt, mint pl. — Kozics urnak.

Az akkori „ellenzék“ több alkalommal fölszóllított: lépjen föl határozott vádakkal és bizonyítsa be, hogy a Gombos-Mikosevits vezetése alatt állott párt hol és micsoda v i s s z a é l é s e k e t, p é n z e l k e z e l é s e k e t követett el? Mert valakire ráfogni, hogy hazudik, igen könnyű, és ezt a könnyenhiwő, értelmetlen nép nyomban el is hiszi, de azután ez állítást be is bizonyítani, — ezt az ellenzék még ma sem váltotta be.

Legujabban, ugyancsak az a kérdéses helyi hírlap, M. ur visszatérő uralmával ijesztgeti Kozics párthiveit; holott mindenki tudja, ha t. i. akarná, hogy M. ur a közügyektől végkép visszalépett és sem közvetett, sem közvetlen befolyást a közügyekre nem gyakorol, sőt a jövőben sem szándékozik gyakorolni. — Pedig ő előtte nyílt titok, hogy rövid idő alatt többséget alkotna a közgyűlésen. És mégsem avatkozik, de — mint mi értesülünk — nem is avatkozhatik semmibe.

Meg is mondjuk e dolognak nézetünk szerinti okát.

A ki ismeri M. ur határozott jellemét és gondolkodását, az egy percig sem ké-

telkedhetik, hogy ő, kimondott szava mellett megmarad s a közügy szolgálatába nem tér és nem térhet vissza, melyet önkényt, minden kényszerítő ok nélkül, tehát csakis egyéni elhatározásából hagyott el.

E sorok írójának alkalma volt hallani M. urat a jan. 5. értekezleten, midőn maga Szárits ur, de az értekezleti tagok egyhangulag kérték: vegye kezébe ismét a jóügy lobogóját. Azonban M. ur nyíltan s őszintén kijelentette, hogy: ő, kívánságuknak meg nem felelhet, sőt mint párttag sem fog megjelenni a közgyűlésen mert becsületes szolgálatai illető helyen méltánylásra nem találtak és ő azon irány képviselőjét, — melyről tettei tanuskodnak és melyek ugy fent, mint lent rossz indulatlag félre magyaráztattak — le nem teheti s hiszi, hogy eljön az idő, midőn minden irányban meggyőződnek róla, hogy az ellene követett eljárás indokolatlan, igaztalan s politikai szempontból teljesen elhibázott volt.

A ki hallotta ezen szavakat s ezek mélyébe behatolni képes, kétségkívül tudni fogja, hogy M. ur független helyzeténél fogva kimondott szavához hű marad és őt nem egyéni érdeke, hanem más szempont akadályozza a közügyek intézésében. Szóval: arról, hogy M. urat a tettek mezején lássuk, mostanában szó sem lehet.

Más kérdés azonban az, hogy Kozics

Királyi díszben állt másnap tükre előtt a szép királyleányt, ébenfekete hajába fehér rózsát illesztve, midőn bevezették hozzá a kertész fiát.

Ez jókedvvel, nevető arccal szökelt föl a lépcsőkön. Világoskék öltönyének selyem szalagjai és csipkái versenyt röpködtek aranyhajával a levegőben. Csintalan arczában és mosolygó szemében türelmetlen várakozás volt kifejezve. Lehajolt, de hamisan pillantott fel a királyi hölgyhöz, a mint ez a tükréből feléje fordítá szemképrázatát szépségét.

A királyleány ragyogó szeméből az első sugár a kertészfiu csintalan szívében tüzet gyújtott! Mint szárnyaszeget pille, úgy állt ott a jövő perczben, hogy belássa vakmerő játékanak büntetését.

Mert ő csak játékot üzött a királyleány kívánságával; eljött, hogy közelben láthassa elbűvölő szépségét és ékes rigmusokban akarta kifejezni előtte: miként piros rózsát nem tud nevelni számára. És azt hitte, hogy költészetével le fogja fejezvezeni a fejedelmi hölgy kívánságát.

De épen az, hogy a fiatal kertészben költői lélek lakott — okozta szerencsétlenségét. Mert e költői kedélyre még jobban kelle hatni e bájoló szépségnek, a ki leereszkedő szavaiban a piros rózsza utáni vágyát fejezte ki előtte.

Az előre készített madrigál e lány zenéjü hang hallatára a fiatal kertész kebleben maradt. Szája helyett most csak szeméi beszéltek és ezek azt mondták: hogy a hölgy kívánsága teljesedni

ur miként áll pártja előtt? Azt hiszük, hogy egy komoly és éles gondolkozású embernek ezt nem nehéz tudni, midőn uton-utfélen saját hívei kissebbitik, gyalázzák, mert

a) a vasut ügyben;
b) a vasutnak a műtől való elhelyezése esetében;

c) a regale ügyben;

d) a napi díjat busás felkaparintása tárgyában, — s ezeken kívül sok más ügyben nem követte azon utat melyen haladni, pártvezéri állásánál fogva mulhatlanul köteles lett volna. Ha K. ur tiszta kézzel, tiszta uton jár, Szabó László képv. ur bizonyára nem foglal ellene állást, kinek oly sokat köszönhet. De mert K. ur a közügyet birka türelmü fejtés tehénnek tekintette, több alkalommal jött Sz. Kozicsesal összeütközésbe, mit nyíltan, úgy a v. közgyűlésben, valamint az egyházi gyűlésen ki is fejezett és K. urat egyik másik kérdésben meg is buktatta.

Hisz ha igaz az, a mit a regale ügyben a városban szerte beszélnek, akkor bizonyos, hogy ez ügyben — több embernek jutott a 3 éves szüretből . . . (Mondják valóságos „bankó-hullás“-t idézett elő a regale . . .)

Összegezve a dolgokat: „A független párt“ előkelő kaputosai, sőt az értelmes és tekintélyesebb paraszt emberek ma Kozicsot szívök mélyéből megszüntek tisztelni, sőt igen sokan közülök nyíltan ellene is dolgoznak, — vagyis, a hibának a „vezér“-ben kell lenni!

Ebből kifolyólag pedig: nincs joga kívánni senkinek, hogy a virilisták K. ur vezérlete alá menjenek avagy a közügyek tárgyalásában résztvegyenek.

Nyíltan kimondom: a virilisták becsületes irányhoz vannak szokva; és ha a „független párt“ városi képviselőket Szabó László, vagy Matkovits József fogja vezetni, — **ezek bizonyára mindenkor számíthatnak a virilista képviselők szavazatára!** De egy oly banda, melyről szelvében hosszában nyíltan beszélnek a visszaélések egész soroza-

fog, lfa saját szívével kell is a rózsát pirosra festeni.

+ Megengedem — szolt a királyi hölgy megértve e szép szemek csodálatot kifejező néma beszédét — hogy ha első piros rózsád kivirít, azt magad hozhad el számomra és jutalmul az egész hosszú nyáron kezdedből fogom elfogadni a hajamba tűzendő virágokat.

A kertész térdet hajtott a királyi hölgy előtt — — — és eltűnt, jókedvvel sietett a kertbe onnét a sűrű berkek legárnyasabb helyére, hogy visszavarázsolja képzetébe azt az alakot, a mely immár egész szívét és lelkét fogva tartá.

Itt ábrándozott órákon át, nem gondolva egyébire, mint hogy viszontláthassa szívének halványát; de ezt a boldogságot csak úgy remélhetette, ha a piros rózsát létrehozni képes lesz.

Sötét éjjel, midőn mindenki nyugodni ment, midőn a királyi kertben még a virágok is összehúzták felyheiket és szunnyadni hajták le fejcskéiket, — a fiatal kertész elhagyta nyugtalan fekhelyét és a legszebb rózsabokorhoz menve, erőszakkal nyitotta ki a virág bezárt kebelét; és felvágta balkezén az eret, hogy piros vérből csepvegtessen a nyíló rózsza belsejébe.

Másnap korán reggel kinyílt az első piros rózsza a királyi kertben — és a boldog kertész sietett azt elvinni urnójának.

Nyájas mosolyt kapott jutalmul a királyi hölgytől és azt a kegyet: hogy előtte tűzte hajába a piros rózsát és ő gyönyörködhetett benne, hogy a szívével festett virág milyen szépen ékesíti a királyi hajadont.

tát, — ezek ne számítsanak se a virilistákra se más tisztességes emberekre!

EGY VIRILISTA.

*

E sorokat Zenta legtekintélyesebb s közbeesülésnek örvendő polgárai egyikétől vettük és bár az igen tisztelt cikkiró minden pontjával nem értünk egyet, azt mégis egész terjedelmében közöltük, tanujelül annak, miképen gondolkoznak a fenti tárgyról városunk előkelőbb férfiai.

Nem érhetünk, sőt azt hisszük velünk együtt igen sokan nem érhetnek a tiszt. felszólalóval egyet abban, midőn azt mondá, hogy a virilisták csak akkor menjenek fel a közgyűlési terembe, csak akkor lépjenek actióba, ha a „független párt“ v. képviselők* vezetését K. helyett Szabó L. vagy Matkovits J. urak fogják átvenni.

Szerintünk, így gondolkozni hiba, cselekedni meg épen bűn lenne — Zenta jövője érdekében.

Nincs a virilistáknak szükségök sem előleges pártalakulásra, sem előre kijelölt pártvezérre. Menjenek ők fel a közgyűlésekbe, és ott, ha oly ügy adja elő magát, mely szavazatukra érdemes, támogassák azt legjobb meggyőződésük szerint. Ily előnyös, tiszta oldalról ismertette meg magukat, rövid idő alatt köztiszteletet vívnak ki a jobbak részéről, minek természetes kifolyása az lesz, hogy mellőlük fog csoportosulni a „független párt“-nak igazán független, tisztos, nagy eleme. Ott, a közgyűlési teremben kell lassan-lassan az új pártot megalakítani, és nem a — conferentiákon!

Ha azután idővel meglesz a tisztességes gondolkozású képviselők pártja, — akad e pártnak akkoron méltó vezére is! . . .

A SZERKESZTŐ.

A

„Zentai kereskedő ifjak társulatá“-nak játékonyczélú hangversenye.

(1890. február 1.)

Mult számunkban csak is futólag emlékeztünk meg a jelzett hangversenyről, igérvén akkoron, hogy annak lefolyásáról majd bővebben is fogunk szólni. Adott szavunkat beváltandók, ime, álljon itt a szép estélyről a rövidke, hűzagos leírás, bizonságául annak, miképen nemes törekvéssel, no meg — egyesek részéről — sok, sok fáradsággal, Zentán, a provinciális városok e

Most már birtokában volt a piros rózsza titkának és minden éjjel áldozatul hozta saját vérért a királyi hölgy óhajának.

De a királyleány, ki minden rózsza átadásánál több és több kedvet lelt a fiatal kertész néma, de leplezetlen hódolatában, — egyszer csak azt kezdte látni, hogy ez naponkint halványabb lesz; hogy az életteljes alakból láthatólag költözik el az élet. Pár hét alatt már inogtak lábai, midőn térdet hajtott előtte, sápadt ajkain csak halvány mosoly játszadozott és arczából az életszikra beszélő szeméibe költözött.

A királyleány elszomorodott az ifju látásán, mert azt hitte, hogy a legyőzhetetlen szerelem okozója e nagy változásnak: de épen azért, mert ezt viszonzania nem volt szabad, legalább azzal akarta jutalmazni, hogy mindig több piros rózsát viselt hajkében.

Az öreg kertész is aggódni kezdett fia állapotán. Mivel a piros rózsák történetét nem ismerte, de észrevette, hogy fia éjjelenkint elhagyja titkon a kertészlakot, — azt gondolta felőle, hogy a kerti szellemekkel kötött szerződést a piros rózsákért, és hogy ezek vonják el tőle cserébe az életét.

Megleste tehát és látta, mint nyitja fel a fiu életérét, hogy a halovány rózsákat piros vérvél festhes-e meg.

Ragyogó nyári reggel volt. A királyi várban is ragyogott minden a fénytől, a melylyel a szép királyleány eljegyzéséhez készültek.

Piros rózsát is sokat kívánt a szép leány, mert ezekkel akarta magát felékesíteni menyasszonyi ruhájában.

kisebbségi helyén is lehet a zene és egyéb neme- sebb művészet iránt fogékony érzelmeket édesebb rezgésbe hozni.

A hangverseny programja, melynek minden száma pontosan betartott, a következő volt.

1. szám. Ének sőt-négyes „Mignon“-ból, Szigethy Ist., Forray Fer., Véber Károly és Bakay Alajos által előadva. Hogy e sőt-négyes nem sikerült teljesen, annak oka részben az idő rövidsége (a kevés próba!) volt, részben pedig az egyes hang-nemek össze nem illő voltában leli magyarázatát. Az ilyen sőt-négyes ének csak akkor hatásos, ha egyenlő finomságu 4 hang olvad össze és ha az éneklendő darab kitünően van betanulva.

2. szám. Barkóczy Izsó zongora-kiséréte mellett Tollinger Róbert gordonka játéka volt, Popper D. „Gavotta“-ja. Tollingerről, az alföldi gordonka-művésztől nem mondunk újat, midőn azt állítjuk, hogy a darabot, a nála megszokott szabotossággal adta elő. A kitünő zongora-kisérlet mellett teljesen érvényre jutott a mű technikai bravourjai és egyéb szépsége.

3. szám. E számot Merényi Mariska szavalata képezte és pedig: Toppának „Az ibolya álmai“ ez. virág-reggélével. Ószintén megvalljuk, kíváncsian, sőt egy kissé szorongva neztünk a kisasszony szavalata elé, mert mint tudjuk, a bájos, ifju hölgynek ez volt az első, nyilvános szereplése. Azonban, kellemesebb meglepetés aligha érhetett volna bennünket annál, mint miben a gyermeteség leányát megszólalni hallottuk. Annyi természetes báj és melegség sugárzott ki minden szavából, hogy szinte sajnáltuk, midőn a költeménynek vége lőn. Közkívánatra, a meg-megújuló tapsviharra szavalt ugyan még egyet a kedves urbólgy („A gyónás“, Szabó S.) de már ezen nagyon is kiértett a fáradság jle.

4. szám. „Bethoven“ 5. sonátája volt, Brichta Irén k. a.-tól zongorán eljátszva, Szigethy István hegedű játéka kíséretében. Tekintve azt, hogy a mű egyike a legnehezebb hangverseny-daraboknak, sőt figyelembe véve a mellett az ifju hölgy éveinek mindösszevissza 15 tavaszát, csak bökölünk lehet azon a higgadságon, melylyel a kedves kisasszony művészi feladatának oly szépen megfelelt. Az érdem másik fele Szigethy urat illeti, ki hegedű-játékával az estén ujalag bebizonyította, hogy a nyírerttyü kezelésében aligha nem nagyobb mester, mint — az orgonálásban.

Az 5. számot, Chopin-nak egy dallamos keringője tette ki, melyet Tollinger R., Brichta I. k. a. zongora kísérete mellett játszott el. Ez a concert szám volt az, mely az összhanguak leg-kevesébe felelt meg. De ez nem is csoda! egyetlen próba nélkül állani ki a placezra, — ez még kiválóbb erőt is zavarba hozhatna.

6 szám. „Magyar népdalok“ czigány zene kíséret mellett énekelte Ráczné Chilkó Mária urnő. — Az volt aztán az igazi, a tiszta szívből jövő lelkesedéstől áthatott, falrengető tapsvihár, mely a kedves urnő csalogányserű dalai után a teremben felhangzott . . . Hiszen, szép volt az Chopin-féle keringő, meg az a Bethovensonata, sőt a Rossini „Semiramis“-a és, — de a milyen a csapár-leány nótája volt, no már arra magyarosan csak mondunk, hogy annak párja nem létezett az estén! . . . Hogy a magyar-népdalok-

Illatos virágok között nyugodott lágy kerevetén a királyi hölgy a nyitott verandán. Csipkés pongyolája átlátszó fellegei eláruhták a rózsaszínű szép test gömbölyű idomait.

Álmodozott és várt a halvány kertészre, a ki a piros rózsákat hozza el neki ékél.

Az ajtó feltárult — és az ifju lázasán, égő szemekkel tekintett a nyugvó hölgyre. Aztán piros rózsát halvány mosolylyal nyújtá feléje.

A bársony kéz biztató intésére közelébb lépett, reszketve, bizonytalanul, mígmen, szokásaként, térdre ereszkedett és fejét hódolatra hajtá le a hölgy előtt.

A szép költői fej mindig lejjebb, lejjebb hajlott, míg végre a királyi hölgy ruhájának szegélyét érte el. Az aranyfürtök szétomlottak a könnyű szöveten, ragyogó fényükkel megszegyenyítve a rajta levő aranyhimzéseket. A szép, beszélő szemek lezárultak. Tűzők egy végső szerelmes pillantásban még egyszer föllobbant, hogy aztán örökre kialudjék. A mosoly megmeredt a sápadt ajkakon, a merev kézről kihullottak a piros rózsák erőtlensül . . . . Meghalt, mert szeretett!

A királyleány szánó könnyei hullottak a halott ifju kertészre . . . . Aztán eltemettette őt egy rózsabokorba, most megtudta az öreg kertésztől a piros rózsza történetét.

És midőn tavaszkor a királyi kertet fölásták, akkor találták meg a földben az első gránátkövet, a melyek a szép kertész elhullott véreseppjeiből vették eredetüket és azért: hűséget és állhatatosságot jelképezik.

géniusza áldja meg Ráczné urnót még sok-sok évig azzal a bővös-bajos hanggal, a mivel benünket febr. 1. felvidított és lelkesedésre ragadt! Mikor is hallhatjuk újra azt a gyönyörű elhaló pianót: „... Csitt! — csitt! — csitt!...”

7. szám. Rossini „Semiramis”-a volt, két zongorán, 8 képre előadva a következőktől: Sziklasy Polixena, Kozits Mariska, Nikolits Mariska urhölgyek és Barkóczy I. ur által. — A hangverseny zene-számaival tekintve, e darabnak kell hogy elsőseget adjunk minden más ilyenművek fölött. Oly művészi szabatossgal, oly precise egy zene-szám sem volt előadva, mint a „Semiramis.” Amde ez igen természetesen is, mert a hol oly kitérő zongora-játszó működik közre, minő Sziklasy P. urhölgy, ott a kivétel sem lehet másforma, csak is — kitérő. A megérdemelt elismerés hangján kell e helyütt szólanunk a két ifju s bajos játszótránszról, u. m. Kozits Mariska és Nikolits Mária kisasszonyokról, kik egykori zongora-tanítójok, Sziklasy urhölgy mellett finom játékkal teljes érvényre emelték a mű classicus szépségeit.

8. szám alatt következett Czehe Győző szavalmánya. A férfias szavaltat két irányu költeménnyel volt képviselve, t. i.: egy komoly s egy viggal. Amaz „Rabszolgá voltam” Nyilastól, emez pedig „Számadás” Sárosi Gyulától. A nagy közönség már sokkal jobban ismeri Czehe urat, mint szavaltót, hogy sem nekem, az ő művészetére hozab dicséretet kellene mondanom. Elégnek vélem csupán azt megjegyezni, hogy a halgatóság nem nyugodott addig, míg a szavaltó-művészt újra ki nem tapsolta. És ez sokat, mindent megnagyaráz.

9. szám. Ismét Tollinger játszott Barkóczy zongora kíséretében. Maga a játék kifogás alá nem jöhetett, mert az művészi fokon állott. Csupán az előadott darab kiválasztására van egy szerény megjegyzésünk. Az egyiknek ugyanis ez volt a címe „A la hongriose!” No, gondoltuk örülve, mégis csak hallunk mi egy kis jóízű magyar-zamatú zenét is! De bizony csalódtunk, mert az „A la hongriose” minden inkább volt, csak magyaros nem! Pedig bizony egy számot a magyar-zenének is lehetett volna szentelni!...

Az utolsó, 10. szám. Herold „Zampá”-jának jutott, melyet a fáradhatatlan Barkóczy zongora kísérete mellett Forray Ferenc adott elő hegedűn. Egy kicsit bizony pogánylelkűség volt a mi kedves, fiatal Ferus barátunkat egészen a concert végére szorítani! Mennyi drukkot kellett 3 órán keresztül kiállani az ifju hegedűsnek! Órg művészt kell a hangverseny végére juttatni, abból már kihalt a „félsz.” Péhe azonban a tréfiával s mondjuk meg komolyan, hogy a dallamos áriákat oly tiszta fogásokkal játszotta le Forray úr, mely teljes becsületére válik annak a jó-hírnévnek, melylyel tisztelt barátunk a városban, mint ügyes hegedű-tanító már rég ideje örvend.

Egyszóval: a hangverseny szellemi sikere, a közreműködők becses tehetségei folytán, fényesen lőn beigazolva; melyet az érdem szerény jutalmául, az igazságnak megfelelőleg, de meg kedves városunk tekintélyének emelése céljából is, itt, őszinte örömmel hoztunk nyilvánosságra.

Köszönet a nemesszivi közreműködőknek, ugyszinte a derék rendező-bizottságnak, a miért a közönséget oly sok, s oly kellemes műtélvezetben reszesítették!

Vajha ily gyönyörű, nemesen szórakoztató estélyt a „Z. Kereskedő Ifjak Társulata” más alkalommal is rendezne! H. J.

Helyi és vidéki hírek.

— **Sajtóhiba.** Lapunk múlt számába egy pár lényeges sajtóhiba csuszott be. Nevezetesen: Vecsolog — „Nekrológ”-nak olvasandó, továbbá, „Mulatságos sajtóhiba” cz. hírnök vége kijavítva így értendő: „... üti meg a marhát!” Nevezetes lenne, ha a dolog oly boszantó nem volna, hogy a sajtóhiba épen a sajtóhibáról szóló eset felhozatalánál boszult meg magamagát. Hiába a lapszerkesztőnek örökös réme marad — a sajtóhiba!

— **Gymnasium Ó-Becsen.** Folyó hó 5-én délelőtt egy ó-becsei küldöttség kereste föl gymnasiumunk igazgatóját Szites Lajos urat s tanácsot kért tőle egy gymnasium felállítását illető teendőkre nézve. Az igazgató minden szükségét felvilágosítást készséggel megadott, délután mintegy 8 beesei ur látogatta meg a gymnasiumot, melynek beható vizsgálata a legjobb benyomást keltett bennük minek ismételt dicséretben adtak kifejezést. Mint láttuk, igen nagy a lelkesültség a becsiekben egy gymnasium felállítására iránt, — mely czéla a regéle-váltság jóvedelmét szándékoznak fordítani. Még meg-érjük, hogy lefőzik Zentát s előbb lesz főgymnasiumuk mint nekünk. — Tanügyi dologban nagyobb szegény aligha érné városunkat ennél.

— **A „Gazdakör” határozata.** Rudits Farkas és Ujházi Mihály, mivel személyes ügyeiket Tóth Lajos uralt mit az egyet elnökövel rendbe nem tisztázták ki a becsület s tisztességnek megfelelőleg egyévre a kör tagjai közül kizárattak. Ha e két henczegő embernek több volt a neveletlen

dölyf az önbéismerésnél, jól tette a „Gazdakör” ha elhökét tisztelte, a két rakoncátlan atyafinak kitette a szűrét.

— **Vasuti ember-ismeret.** Egy sokat utazott férfi a következőképen elemzi a különféle vasuti osztályokban utazó közönséget: Az I. osztály utasai gorombák a konduktorhoz, a II. osztály utasai gorombák egymás között, és a III. osztály utasaihoz goromba — a konduktor.

— **Zármérleg.** Az ökanizsai „önsegélyző szövetkezet” VI. üzletének zármérlege a következő szép eredményt tünteti föl. Nagyon: 1) Kötvényekben 131,912; 2) előlegekben 5612. frt, 3) készpénz 1889. decz. 31. 1755 f. 43 kr, összesen 239,279 frt 40 kr, teher: 1) Törzshaték I. csoport számlája 60,819 frt 88 kr. 2) Törzshat. II. csoport számlája 39,752 90 kr, 3) Magánbetétek tőke kamattal 128,829 frt 69 kr, 4) A II. csoport I. évi haszna 819 frt, összesen 230,221 frt 17 kr. Az évi egyenleg, mint haszon: 9058 frt 3 kr. A pénz-szövetkezet élén, mint igazgató, a minden szép és jó-ügyért buzgoló Tóth József ur áll.

— **Nem bunda — a bunda!** Csak szomszéd-ban színyai pályán vagyunk. Csantavérről Szabadkára utazandó volt Susolyka János uram ő kigyelme. Elgondolván, hogy fuvaros léteére eleget uraskodik (?) más ember fia az ő kocsiján, leszen egyszer már ő is ur más kocsiján. Azért a csekély árkülönbségért megpróbálja, hogy esik az utazás abban a sifonérfestési uri kocsiában, a hol állítólag vesszőkosár helyett kanapén ülnek. Megvált egy szomszédos forgalmu zömajegyet és nyakába vetvén a subáját, becselődik egy másod-osztályu kocsi szűk folyosójára. Eddig csak jól ment minden, de a mint betekint a szakaszokba, nem tetszik neki a társaság, nem akar vagy nem mer belépni és vesztig marad a folyosón. Addig is rápöfent tehát, de a mint a gőzfűtési kocsi melegedni kezd, csak úgy kéredzkedik le Susolyka János uramról a suba. Levetni a folyosó padlójára nem akarja, még kesztül bukik valaki rajta. Nagy örömeire észrevett a folyosó végén egy olyan fogasfélé. Eszébe jut, hogy odahaza is ilyenféle akaszák az urak a Dani bácsinál a győrokkot. Fogja magát tehát és önelégült arccal helyezi el a vészjelző fékre a terhessé vált subát. De ime, mi történik! Erős surlódás, egy heves zökkenés és a vonat hirtelen megáll. Az utasok rémülve ugranak ki a kocsikból, a kalauz pedig fűrészszé vágat azokon keresztül, míg végre bámulva áll meg a ribilliót okozó suba előtt. Ki irhatja le Susolyka János uram remülését, midőn hivatalosan tudomására adják, hogy a vonat megállását az ő szerencsétlen subája okozta és hogy ennél fogva a subának gazdája 10 frt pénzbírság, esetleg 2—3 hét fogságban fog elmarasztaltatni. Még alig volt ideje szegénynek ijedségéből fölcusadni, a midőn a vonat pár percnyi fenakadás után a szomszéd állomásra berobogott. Itt aztán körülfigyelt ő kigyelme kétten udvariasan lesegítették a sifonérfestési kocsiából, a hol, mint tapasztalhatta, nem mindig ül az ember vesszőkosár helyett kanapén és átadták az állomás főnökének „további hivatalos eljárás végett”... Susolyka János uram — így írja csantavéri levelezőnk — daczára annak, hogy három heti egyedüliségben fürte rajta a fejét — még ma sem tudja megérteni, hogy ugyan bizony miért röknyődött meg ennyire a gőzös az ő subájától. (Bácska.)

— **Hálatalanság.** F. hó 2-án délután Dimovics Antal kóbor cigány Rákó Örsze feleségével azon kérésrel tért be Kálmán János, adomány lakoshoz, hogy engednék meg nekik azon éjjel, az ott való hálást. A jó szívű Kálmán Jánosné — semmi rosszat sem sejtve — rögtön bele egyezett és saját hálószobájukban adott nekik helyet. — Lefekvés után a háziak csakhamar el is aludtak, mint a vendégek felhasználva elláttak, magukkal vivén 2 zsákot, 1 sonkát, Kálmán Imre zsebéből 4 frt 10 krt, 1 téli fejrevaló kendőt és 2 drb. malacot, — Reggel azonban a „csendörök” által feltalálván, a tárgyakat a káro-sultaknak visszaadták Dimovicsot pedig feleségével egyetemben dutyiba helyezték.

— **Dér János uram utazása — Bécsbe.** Hát ez a nagy dolog pedig úgy esett meg, hogy elhú ni, disznósúl után elgondolta egyszer magát Dér János, zentai földi, hogy ő bizony meglátogassa a Feresi fiát Bécsben, a ki ott mint katoná fogyasztja a eszű és kir. profutót. Ugyis tett. Mikor a sonkák szép pirosra megfűstölődtek, a legnagyobbakat megfűstelte az anyjakkal a gyerek számára, beletta a tarisznyába s azzal felvázott Bécsbe. De bizony hogy nem evett a bácskai sonkából a Feresi gyerek egy harapatot sem, mert nem alott neki abból az — édes apja. Nem ám, mert az istentelen „nimet-koszt” olyan rossz volt Dér uram magyar gyomrának, hogy ha egy csipetnyit evett is a „bécsi gulyás”-ból, rögtönbe ki kíváncszott az onnan. Ezért nem adott ő kelme a magyar asszony főztéből sonkának, mert a nagy disznólábat mind ő fogyasztotta el az alatt a 3 nap alatt, míg a fiánál időzött. Így aztán valahogyan csak ki bírta szusszal a bécsi életet. Dér János uram-bátyám. No de — gondolta magába a jó magyar ember — ha már olyan szörnyűsége nagy utat tett, hát meg is nézi ám minden valamirevalót Bécsben. Ott volt a Feresi, ismeri ez már annak a „bolond nagy városnak” minden zerge-zugát. Dér uram legelőször is a „Király ur háza” után tudakozódott. Szerettem volna boszolni a jó királylyal, oszt elmondani, neki, hogy Tisza Kálmán rettentő nagy adót vet ki a szegény népre. Meg azután, hogy a pénzeket elvagyavarták tőle a „kis-üst”-öt most már pálinkát s főztek. Szerencsétlenségére a király messze járt vadászni. „Nem volt otthon” No de, ha a „felséggel” nem beszelt is, de a helyett látta a király — lovait. Bizony nem adott volna Dér bátyánk egyikért

sem — 30 forintot, olyan soványak voltak a szegény párák. Nem is lehet az máskép, csak úgy, hogy az abrakot ellopják a lovaktól a kocsikok. Megütöközéssel vette észre a derék bácskai... la azon körülményt is, hogy a lovak alatt alom szalm sem volt. Töprekedett a jó ember hogy hát most már mivel trágyázza meg a király ur följét? Egyáltalán rossz gazdának minősítette Dér uram a magyarok királyát, aki nem gondol a gazdaságával, mert — uram fia! a lakó-ának hátulso falát még csak ki sem meszeltette, mind ki látszottak a téglák... Egyszer a mint a járkálásból chesen hazavergődött Dér bátyánk a „kovárt-lyára” rendszeres szerint neki látott a sonkának. Csak falatozik, csak falatozik, hát ördög adta: azon veszi észre magát, hogy kezében nincs egyebb, mint a sonka — esontja. De már itt a tün nem volt mit tennie, mint összekészölnödi és indulni hazafelé... Haza is érkezett Dér János egy hétre elmenetele után, ahol nem grózi elbeszélni, a kíváncsi hallgatónak — bécsi utazóját.

— **Modern terv.** Gfrerer Miklós ur, kinek több rend-beli tisztségese működéséhez Zentán már oly sok szép elismerésemelto eszelekedet fűződik, most legujabban, egy modern s rég szükségese-erző tettel akarja nevet előtűnk öörke feledhetlenné tenni. Ugyanis: **Gfrerer ur Zenta város belterületén vilamos esetleg légszesz világitást óhajt létesíteni.** Ez okból kéretnek, mindazon tisztelt helybeli polgárok, kik lakházaikba üzlet- s bolt-helyiségekbe modern világitást bevezettetni szándékoznak, akár Gfrerer urhoz, akár megbízottjához (vasuti főváltalati iroda) fordulni sziveskedjenek, hogy a megejtendő észirásból a t. közönség leendő részvételét mérlegelni s abból a mit előállításaára következtetni idejekorán lehessen. — Zenta város n. é közönsége előtt e név: Gfrerer Miklós, sokkal jobb hangzásu, hogy sem öt e modern mű létesítése alkalmából ajánlanunk kellene, csak egy a kívánságunk: Vajha mind többben lennének, kik Gfrerer urat ez ügyben fölkeressük. Ugy legyen!

— **Felhívás a magyar polgárok, különösen a ifjusághoz!** A budapesti m. k. egyetemi olvasó-kör elnöksége, illetve az egyetemi ifjuság rendező bizottsága szerkesztőségünkhöz közlés végett egy lelkes felhívást küldött be, felszólítva ebben a polgárságot, kiváltképen pedig a magyar ifjuságot, hogy a f. é. april hó v. Turinba, Kossuth Lajos — a legnagyobb magyarhoz rendezendő utazásban minél számosabban, csatlakozzanak. Jelentkezni lehet febr. hó végéig: Pándi István, egyetemi olvasókör elnök, mint az ut főrendező-jével. (Lakik: Budapest, VIII ker. Szentkirályi utca 39. sz. földszint.) Utazási díj: I. terv Budapestről Turinba és vissza (Fiume-Gormons-Milano Turin) I. oszt. 80 frt, II. oszt. 60 frt, III. oszt. 40 frt. — II. terv. Turinból Rómába és vissza: I. oszt. 55 frt, II. oszt. 37 frt, III. oszt. 24 frt. — III. terv. Rómából Nápolyba és vissza. I. oszt. 20 frt, II. oszt. 15 frt, III. 10 frt. — Turinból Rómába és Nápolyba csak az rándul ki, a ki akar. A ki Turinból egyenesen haza óhajt jönni, jöhet egyenesen a tisztelges után, mely esetben csupán az I. szám alatti terv összegét fizeti. A pénzeket fent nevezett fő rendezőhöz kell a kitett határidő előtt beküldeni.

V e g y e s e k .

— **Holyagbetegségek.** Holyagbajok igen gyakoriak és az emberiség legkínzóbb bajai. Ezen bajok igen makacsak és semmiféle betegségnél sem oly hatástalan a kezelés mint ennél. De a leg-erősebb holyagbajok is megszűnnek Warner Safe Cura használatá folytán, mely szer a vesék természetes működését helyreállítja, a vizeletet a természetes állapotban fentartja és a gyulladásra vezető anyagok összegyűlemlését elhárítja, melyek a holyag és huyesó nyálkaizamaik tönkreteszik. Hanzely Ferenc ur Pozsonyból így nyilatkozik: Több mint egy éven át folytonos és erős fájdalmakat éreztem a hát alsó részében, továbbá erős holyagkatarrhusban. Eredménytelenül maradtak minden kísérletek ezen bajok elhárítására. Szerencsés véletlen figyelmeztetett 10 hó előtt Warner Safe Curájára és alig fogyasztám el a harmadik üveget, midőn a fent leirt bajok megszűntek és más 8 hónapot ment vagyok azoktól. Nem kevésbé kitűnőnek bizonyultak Warner Safe pilulái az ürülék rendszeresítésénél. Azért ezen gyógyszer mindenkinék, ki hasonló bajokban szenved, legjobb lelkiismerettel ajánlhatom.

Warner Safe Curája minden ismeretes gyógy-tárban üvegenként 2 frtjával kapható. Főraktár Salvator gyógyszer-tára Pozsonyban és Török József gyógyszerésznél Budapestben

— **A legnagyobb és legzárdragab árjegyzék,** melyet magyar czég valaha kibocsátott, tagadhatatlanul Mauthner Ödön az ország határain tul is épen úgy mint idehaza tisztelt budapesti mag-kereskedőnek a napokban megjelent legujabb képes árjegyzéke. Ha esodák történnének s Ben Akiba véletlenül feltámadna, ugyancsak nagyot nézne, hogy az ő híres mondását, mely szerint „semmi sem új az ég alatt” Mauthner Ödön milyen „kézzel fogható” érvekkel czáfolja meg minden évben újra. De esodálatos is, hogy mily kifogy-hatatlan forrásból meríti e czég azokat a kellemes meglepetéseket, melyekkel árjegyzékében a gazda-és kertészközönség iránt való figyelmét évről-évre újabb alakban tanúsítja. A mezőgazdasági és kerté-ujdonságokkal ismét tetemesen bővített legujabb árjegyzék is, melyet voltaképen illusztrált mező-gazdasági és kertészeti kézikönyvnek nevezhetnők, erről az elismerésemelto figyelemről tanuskodik s azt mutatja, hogy kiadója mily óber tekintetben meg tudja válogatni mindazt, ami a gazda-és kertészközönség érdekében jónak s mezőgazdasá-gának és kertészetünk fejlesztésére üdvösnek

mutatkozik, amint különben „A növények magról való tenyésztése” című nagy áldozat árán az imént kiadott könyv is fényesen bebizonyított. Nem dicséretképpen írjuk ezeket mert a nemes és elismerésre méltó törekvés maga magát dicséri, hanem azért mert hírlapírói kötelességet mulasztanánk, ha ezen a termelő közönség igényeit minden tekintetben kielégítő s bármely asztalnak is díszére való s minden részben magyar kiállítású árjegyzékről tudomást nem vennénk. Ismerve a cég előzettségét, arról is meg vagyunk győződve, hogy bárkinek ingyen és bérmentve bérmentve megküldi, aki evégett levelező lapon hozzá fordul.

Gazdasági és üzleti tudósítás.

Zenta, 1890. febr. 7.

Gabnaüzletünkben a lefolyt hét elején valamivel kellemesebb hangulat állott be, melyet azonban a hét utójáról jelezhető hanyatló irányzat teljesen egyensúlyozott; a közelmult napokban Bpsten a búzában megkezdődött élel forgalom fejlődött ki anélkül azonban, hogy ezen körülmény az áremelkedésre a legesekélyebb befolyással bírt volna. A lisztkelet még mindig rossz, az irányadó külföldi piacok különösen pedig Amerika folyton lanya tudósításokat küld.

Mai hetipiacunkra a szokottnál valamivel több buza hozatott föl, árpa pedig nagy mennyiségben. Árunk a következők: Buza 7.70—7.80, árpa 5.70—5.80, zab 6.90—7 frt, kukorica 4.15—4.25 100 kgkint készpénzben.

Felelős szerkesztő: HARSÁNYI JÁNOS.
Kiadólaptulajdonos: SCHVARCZ SÁNDOR.

Hirdetések.

Mintákkal bárkinek bérmentesen szolgálunk.

Posztó s gyapjuszövetárukat

a legolcsóbbtól kezdve a legfinomabb minőségig tavaszi vagy nyári szükségletre magán egyéneknek is gyári áron, olcsóbban mint bárhol kapható, küld

Schvarcz Móricz

cs. kir. szab. posztó- és gyapjuszövet-áru gyárak raktára

Zwittauban (Morva-ország).

Posztóvegek ezrel teljes öltözékekre, tavaszi felsőkabát, nadrágszövetek, női- és gyermek öltönyökre a a legeslegolcsóbb áron kaphatók

Egy teljes uri öltözetre 3.10 m. 3 frt 20 kr.
Finom minőségben 3.10 m. 6 frt
Finomabb „ 3.10 m. 8 frt
Legfinomabb minőség 3.10 m. 9 frt 50 krtól—14 frtig.

Egy tavaszi felsőkabát a legújabb divatu színekben 2.10 m. 3.80—7 frtig.

Fekete posztó vagy tiszta finom gyapju szövet szalon-öltözékekre 3.25 cm. 8 frttól felj. Divatos mosókamgarnok egy teljes öltözékre 6.40 m. 3 frttól feljebb.

Legújabb mosó pique-mellényekre 70 cm. 59 krtól feljebb.

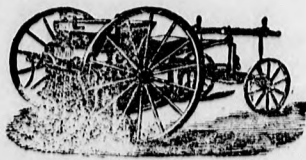
Egyenruhák a cs. és kir. hivatalnokok részére előírás szerint.

Részletes árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Hirdetmény.

A csantavéri és kani-zsai határhoz közel fekvő 20 lánecz föld eladó jutányos áron.

Bővebb értesítést ad a tulajdonos W UITS SÁNDOR vagy megbízottja KERESZTURY GYULA.

REISSENZAHN ANT.

gazd. gpgyár

Budapest, váczi körut 80.

SORVETŐGÉPEK

Az igen t. gazdaközönség különös figyelmébe ajánlom kitűnő minőségű

Hungaria- és Patria- sorvetőgépeimet legújabb szerkezetben. Továbbá egyetemes és mélyszántó

aczélekéimet, valamint

összes gazdasági gépeimet.

legjobb kivitelben eredeti gyári áron. Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Megbízható képviselők kerestetnek. 6—10.

7358. sz.

tkv. 889.

Árverési hirdetményi kivonat.

A zentai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a zentai általános takarékpénztárnak Sztójkó Benedek örökösei elleni végrehajtási ügyében a végrehajtató kérelme folytán a végrehajtási árverés a zentai kir. járásbíróóság területén levő s a zentai 997. sz. tjkvben 1375 a hrsz a foglalt s Sztójkó Benedek tulajdonát képező ház- és beltelekre 600 frt kikiáltási árban elrendeltetett és hogy ezen ingatlan az 1890. évi márczius 10-ik napján délelőtti 10 órakor e kir. jbiróság telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen becsáron alul is eladatni fog. Árverezni szándékozók tartoznak bánat-

pénzül a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban letenni.

Zentán a kir. jbiróság mint tkvi hatóságúál 1889. évi november hó 18-án.

Kovács, kir. aljbiró.

Kétszáz forint

havonkénti biztos keresetet tőke és kockázattal nélkül ajánlunk szolid egyéneknek, kik a törvényesen engedélyezett sorsjegyek és értékpapírok eladásával foglalkozni akarnak.

Alánlatok

Piltzer Lajos és társa

bankházhoz Budapest, Kristóffér 6. sz.

Utánzások ellen minta és jeggyel védve.

GYOMORSÓ

Schaumann Gyula vidéki gyógyszerész-től Stockerauban.

emésztési zavaroknál és gyomorhajok ellen évek óta kipróbált étrendi szer.

Kapható az osztrák-magyar monarchia minden jónevű gyógyszerárúában.

Egy doboz ára 75 kr.

Postaszékküldés legkevesebb két doboz vételénél utánvétellel.

Főraktár: SCHAUMANN GYULA

vidéki gyógyszerárú Stockerauban.

Gyógyászati szaklapok véleménye e gyomorsó értékéről.

Wiener Medicinische Wochenschrift (Bécsi gyógyászati hetilap) 1878.-15. szám. A Schaumann Gyula ur stockeraui gyógyszerárúából való gyomorsó egy oly szer, mely emésztési zavaroknál, a gyomor gyengeségénél annak hurutjainál, vagy ehöz való hajlamoknál étvágytalanságnál stb. igen jó hatással bír és nemcsak étrendi s minden étkezésnél használható, hanem leginkább gyógyászati szernek kell azt tekinteni. Annak összetétele, melyekben a legjobban kipróbált anyagok köztük olyanok, melyeknek egyszerű hivatása csak a legújabb korban lett köztudomású — képviselve vannak, érthetővé teszi ama jó sikereket, melyek annak alkalmazása által elérhetők. És mindenki, aki tudja, hogy az emésztési zavarok mennyire befolyásolják az ember egészségi állapotát s mennyire lefogyasztják az egész testalkatot, el fogja ismerni egy ily szer fontosságát.

Wiener Medicinische Blätter (Bécsi gyógyászati lapok) 1878.-22. szám. A stockeraui vidéki gyógyszerárú tulajdonosa Schaumann Gyula gyógyszerész által készített gyomorsó különösen idült gyomorhurutnál jön észszerűen alkalmazásba. Leginkább azon előnyvel bír az egyéb rossz emésztéseknél használt szerek fölött, hogy könnyen elvezethető és hosszabb ideig vehető a nélkül, hogy ártana. Különösen rossz emésztéssel bíró egyének részére ajánlatos.

Tudomásul: Megbízható vevőim és elárúsítóim tudomra adták, hogy itt ott a concurrensok, a kiknek fogalmuk sincs a gyomorsó összetételéről, minden érték nélküli szeretnek készítenek és az anyéimhez hasonló dobozokban elárúsítják, amivel is kérem arra figyelni, hogy a dobozokon az én aláírásom látható legyen. Schaumann Gyula. 6—12

Gyors s biztos segítség gyomorbajok s azok következményei ellen.

Az egészség fenntartására, az életvedyek s ennek folytán a vérnek tisztítására és tiszta állapotban való fenntartására és a jó emésztés elősegítésére a legjobb s leghatásosabb szer a már is mindenütt ismeretes és kedvelt

életbalsam Dr. ROSA-tól.

Ezen életbalsam a legjobb s leggyógyhatásosabb gyógyfűvekből a leg gondosabban van készítve s különösen minden emésztési bajok, gyomorgöres, étvágyhiány, savanyus felbűfödés, vértelenség, aranyeres bajok stb. stb. ellen teljesen határozottan bizonyul. Ily kitűnő hatásai következtében ezen életbalsam egy bebizonyított, megbízható házi szerévé lett a népek. Ára egy nagy üveggel 1 frt, Kis üveggel 50 kr. Elismerő iratok ezrel bárkinek betekintés végett rendelkezésre állnak.

Óvás! Hamisítások elkerülése végett, mindenkit figyelmeztetek, hogy az egyedüli általán az eredeti utasítás szerint készített „Dr. ROSA-féle életbalsam” minden üvegecskéje kek burkoka van csomagolva, melynek hosszoldalán „Dr. ROSA életbalsama a „fekete sashoz” címzett gyógyszerárúából. FRAGNER B. Prága 205 - III.” német, cseh, magyar és francia nyelven olvasható, széles feleim pedig az ide nyomott védjegy látható.

Dr. ROSA életbalsama valódián kapható csak a készítő

FRAGNER B.

főraktárában, gyógyszerárú „a fekete sashoz” Prágában 205 - III., és BUDAPESTEN Török József ur gyógyszerárú. Király-utca 12. sz. Budai Emil ur városi gyógyszerárúában a Városház-téren. Az osztr.-magy. monarchia minden nagyobb gyógyszerárúában van raktár ezen életbalsamból. Ugyanott kapható:

„prágai általános házi-kenőcs”,

több ezer hálynyilatkozattal elismert biztos gyógyszer mindenféle gyulladások, sebek és gennyedések ellen Ezen kenőcs biztos eredménnyel használható a női emelő gyulladásánál, a tej tespedésénél szüléskor, kelevényel, vordaganatoknál, genyes fakadékoknál, pokolvarnál, körömgöyöknel, az ugynevezett körömféregnél elkenyenyedéseknél, felpuffadásoknál, mirigydagánatoknál, zsirdaganatoknál, érzéketlen tagoknál stb. Minden gyuladást, dagánatot, elkenyenyedést, felpuffadást a legrövidebb idő alatt eltávolít; s ahol már gennyedés mutatkozik, ott a dagánatot legrövidebb idő alatt fájdalom nélkül felszívja, kisereti és kigyógyítja

Kapható 25 és 35 krajcáros szelencékben.

Óvás! Mintán a prágai általános házi-kenőcsöt sokszor utánozzák, mindenkit figyelmeztetek, hogy ez eredeti utasítás szerint csak nálam lesz készítve, s csak akkor valódi, ha a sárga szelence, melybe töltetik, vörös használati utasításokba (melyek 9 nyelven nyomták) és kek kartonba, melyen az ide nyomott védjegy látható — burkolva van.

HALLÁSI BALZSAM a legbizonyítottabb, számtalan próbatét által legresere. Egy üveg ára 1 frt.